

Medieklagenemnda

Klagenemndas avgjørelse av 8. september 2025 i sak 2025/0427

Saken gjelder: Klage over avslag på søknad om rammetilskudd

Klager: Handmade Films in Norwegian Woods AS

Klagenemndas medlemmer: Bjørnar Borvik, Gunn Enli, Karin Fløistad og Eirik Østerud

Bakgrunn:

- (1) Handmade Films in Norwegian Woods AS (heretter klager) søkte 5. november 2024 Norsk filminstitutt (heretter NFI) om rammetilskudd til utvikling basert på samlet aktivitet. Etter tilbakemelding fra NFI om at søknaden manglet dokumentasjon av selskapets resultater, sendte klager inn ny, revidert søknad 11. november 2024 med etterspurt dokumentasjon.
- (2) NFI avsto 6. desember 2024 søknaden. Av vedtaket fremgår det at søknaden ikke ble prioritert fordi søker bare oppnådde 16 av 100 mulige poeng, mens 70 poeng var den laveste poengsummen som kvalifiserte for tilskudd denne søknadsrunden.
- (3) Klager ba 6. desember 2024 NFI utdype begrunnelsen for vedtaket. NFI besvarte klagers henvendelse samme dag og ga følgende begrunnelse:

«Dere kvalifiserte kun med prosjektene Astrup – Flammen over Jølster og Invitasjon til selvransakelse.

Dere er ikke hovedprodusent og besitter ikke på rettighetene til de andre prosjektene dere har lagt til grunn og da kan dere ikke få poeng for dem. Dette står under Vilkår for tilskudd punkt 5:

- For at et prosjekt skal telle med i resultater som utløser tilskuddsmidler må selskapet være norskeid, og hovedprodusent for det aktuelle prosjektet.»

- (4) Fra 6. desember var det omfattende meldingsutveksling mellom klager og NFI. Det ble fremholdt at klager var uenig i NFIs vurdering, hadde spørsmål om klagebehandlingen, og dessuten ba om innsyn i blant annet NFIs interne kommunikasjon om søknaden og de øvrige søknadene i runden. Innsyn i NFIs interne vurderinger og kommunikasjon i tilknytning til de øvrige søkerne i runden ble avslått. Begrunnelsen var at dette var forretningssensitiv informasjon. Klager fikk imidlertid oversendt en oversikt over oppnådd poengsum for alle søkerne i runden.
- (5) Klager påklaget vedtaket 18. desember 2024. Klager fremholdt at NFI ikke anerkjente klagers rolle som produsent på flere prosjekter og at dette har resultert i en urettmessig lav poengsum. Samme dag oversendte klager også en uttalelse fra Nordisk Film

Postadresse:

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

Production AS fra 13. desember 2024 som ga uttrykk for at klager var med-produksjonsselskap i flere filmer de hadde samarbeidet om.

- (6) NFI kontaktet Nordisk Film Production AS (heretter Nordisk Film) 27. januar 2025 og viste til uttalelsen fra klager som var gitt i saken. NFI ba om en avklaring på hvilket selskap som er å anse som hovedprodusent for filmene Tunnelen (2019), Marerittet (2022) og Kraken (2025). Nordisk Film bekreftet samme dag at de fortsatt er å anse som hovedprodusent på disse filmene, men at de har forståelse for at deres samprodusent, Handmade Films In Norwegian Woods AS, er skuffet over ikke å få uttelling for arbeidet som selskapet har gjort på disse prosjektene.
- (7) NFI vurderte klagen, men fant ikke at den ga grunnlag for å endre vedtaket. Saken ble oversendt Medieklagenemnda for endelig avgjørelse ved innstilling 3. mars 2025.
- (8) Klager innga merknader til NFIs innstilling 17. mars 2025. NFI kommenterte klagers merknader i brev 10. april 2025. Klager kommenterte NFIs tilsvaer 10. april 2025.
- (9) Nemndsmøter i saken ble avholdt 25. august og 8. september 2025.

NFIs begrunnelse for vedtaket:

- (10) Etter detaljforskriften § 4-3 kan tilskudd tildeles «produksjonsforetak som har oppnådd gode kunstneriske og/eller kommersielle resultater». Det presiseres videre at «foretaket» må ha produsert en spillefilm med nasjonal og internasjonal distribusjon de siste tre årene. Ordlyden henviser til at den produserte spillefilmen må være det aktuelle foretakets. Det fremgår ikke av bestemmelsen hvilke momenter som skal vektlegges og hvordan den konkrete vurderingen skal foretas. I høringsnotatet fra 2016 forutsettes det at tilskuddsordningen er rettet mot de etablerte og mest aktive produksjonsselskapene. Denne forutsetningen har blitt detaljert ut i ordningens retningslinjer. I ordningens retningslinjer, under avsnittet «Vilkår for tilskudd», fremgår det at det kun er selskapet som er hovedprodusent som får uttelling for det aktuelle prosjektet. Det er mange ulike konstellasjoner og samarbeid i filmproduksjon og samarbeid mellom produksjonsselskaper er vanlig. En målbar parameter er hvem som eier rettighetene til prosjektene som deklarerer. En mindre målbar parameter er andre assosierte i prosjektet og i hvilken grad de har bidratt til resultatoppnåelse. Derfor er det nødvendig for NFI å sette en avgrensning for hvem som kan oppnå poeng for det enkelte prosjekt. Ved at det kun er hovedprodusenten som får uttelling for prosjektet, bidrar det til at den som sitter på den økonomiske risikoen og som har hovedansvaret for at prosjektet blir realisert, også blir belønnet. Et foretak som oppnår flest poeng på tidligere resultat vil også motta mest i tilskudd og opprettholde høy aktivitet og bidra til at formålet for tilskuddsordningen oppnås, jf. hovedforskriften §§ 1 og 2 og detaljforskriften § 4-1.
- (11) Hovedprodusenten er altså det selskapet som eier rettighetene til prosjektene som oppføres i søknaden, ikke enkeltpersoner som innehar nøkkelrollene i prosjektet. NFI vurderer heller ikke ulike nøkkelroller knyttet til det enkelte prosjekt og i hvilken grad de er knyttet til hovedprodusenten, medprodusenten eller andre aktører som er involvert. Detaljforskriften § 4-3 henviser til «foretaket» og det er dette foretaket som skal ha oppnådd resultatene. Vurderingen knyttes dermed ikke til fysiske personer. Om en produsent avslutter sitt arbeidsforhold hos et foretak, vil fortsatt den produserte spillefilmen være poenggivende for foretaket.

- (12) Klager utviklet ovennevnte filmer, men overdro rettighetene til Nordisk Film før produksjonen av filmene ble igangsatt. Selges rettighetene til et prosjekt en selv har utviklet, vil en av konsekvensene av salget være at prosjektet ikke kan føres opp som et tidligere resultat. Det er derfor Nordisk Film, som hovedprodusent for prosjektene, som har fått poeng for filmene i sin søknad, og klager har som medprodusent ikke oppnådd poeng i denne kategorien. Nordisk Film har overfor NFI bekreftet at rettighetene til prosjektene ligger hos Nordisk Film og ikke hos klager. Videre er det korrekt at ordningen ikke åpner opp for samproduksjoner.
- (13) Regelen om at det kun er hovedprodusent som får tildelt poeng har vært gjeldende også i foregående søknadsrunder om rammetilskudd og NFI oppfatter at dette er godt kjent blant søkere. NFI fastholder at retningslinjene er i tråd med detaljforskriften § 4-3.
- (14) NFI forvalter gjennom denne ordningen en knapphetsressurs, og søkere har ikke rettskrav på tilskudd etter ordningen. Som beskrevet i retningslinjene under overskriften «Dette kan du få i tilskudd» er det vanligvis 6-8 selskap som tildeles rammetilskudd til samlet aktivitet fiksjon. I søknadsrunden for 2024 var det 7 av 20 selskap som fikk tildelt tilskudd, hvorav 70 poeng var den laveste poengsummen som kvalifiserte for tilskudd. Det er begrenset hvor mange selskaper som vil kunne motta støtte og det er i samsvar med ordningens formål at de mest aktive og etablerte selskapene vil kunne samle flest poeng og dermed motta tilskudd.
- (15) Klager har vist til andre lignende, internasjonale støtteordninger. NFI anerkjenner at det finnes andre tilskuddsordninger med andre vilkår og kriterier enn for rammetilskudd. NFI mener dette ikke er relevant for tolkningen av vilkåret om at selskapet skal være hovedprodusent for det aktuelle prosjektet.
- (16) Produksjonsforetakene som etter detaljforskriften §§ 4-2 og 4-3 kan søke om rammetilskudd må oppfylle kravene til søker som følger av detaljforskriften § 3-2. Det er ikke noe krav etter detaljforskriften § 3-2 at foretaket må være norskeid, kun at det skal være registrert i det norske enhets- og foretaksregisteret. Tvert imot slås det fast i første ledd at produksjonsforetaket kan være «etablert i Norge eller i et annet EØS-land». Det står riktignok i retningslinjene at det er et vilkår for tilskudd at selskapet må være norskeid, men dette skyldes en feil da retningslinjene ble omstrukturert og forenklet i september 2024 i forbindelse med lansering av nye nettsider. Samtidig hadde en setning om at hovedselskap/morselskap i en gruppe av norskregistrert selskap skal fremstå som en produsent, og at det bare er produksjon der det norske selskapet/søker er hovedprodusent som medregnes som kvalifiserende, falt ut av retningslinjene. Formålet med disse reglene er å sikre at dersom et norskregistrert utenlandsk foretak søker, så er det kun den norske delen av selskapets resultater som vil være poenggivende for tilskudd. Det var imidlertid ikke mening å stille snevrere krav til søker enn det som følger av detaljforskriften og å foreta en materiell endring i disse kravene. Selv om retningslinjene var egnet til misforståelse, har saksbehandlingen av søknadene vært i tråd med detaljforskriften § 3-2.
- (17) Likestilling og mangfold er operasjonalisert gjennom at NFI måler kvinner i alle filmene som selskapene er hovedprodusent for og faste ansatte i selskapene, jf. detaljforskriften § 4-3 andre ledd bokstav c. NFI har vurdert to filmer ved poenggivningen for likestilling. Klager har en kvinnelig ansatt i selskapet. Totalt har det ført til 18,5 prosent. For å oppnå poeng i denne kategorien må søker minimum oppnå 30 prosent.

Klager har i det vesentlige anført:

- (18) NFI har kun vektlagt to av klagers ti innrapporterte produksjoner. Klager mener dette er en urimelig og uforholdsmessig begrenset vurdering av selskapets reelle bidrag og kompetanse. NFI har ikke anerkjent klagers rolle som produsent på flere prosjekter, blant annet Tunnelen (2019), Marerittet (2022) og Kraken (2025). Dette har ifølge klager resultert i en urettmessig lav poengsum. Klager fikk til sammen 16 poeng, hvor 15 av poengene kom fra foretakets soliditet. At flere produksjoner er fjernet fra vurderingen medfører at klager kun henter 1 poeng utenom, og dette fra de kommersielle resultatene. Klager har utviklet, produsert og lansert de tre ovennevnte filmene fra start til slutt. Klager viser til uttalelsen fra Nordisk Film som bekrefter dette. Klager er av den oppfatning at NFI aldri har sjekket fakta verken med klager eller med Nordisk Film.
- (19) NFI har ikke tatt hensyn til at klager har mottatt offentlige tilskudd til utvikling av alle filmene, er oppført som med-produksjonsselskap i alle produksjonssøknader til NFI, at Einar Loftesnes er oppført som produsent i disse søknadene, eller at de kreative nøkkelpersonene er tilknyttet klager (hovedprodusent, filmrett, regi og co-regi).
- (20) Retningslinjene for vurdering av medprodusent er uklare og har blitt tolket på en måte som er til ugunst for mindre, uavhengige produksjonsselskaper som klager. Klager stiller seg kritisk til den strenge og snevre praksisen hos NFI. Denne praksisen er ikke forankret i gjeldende detaljforskrift av 31. oktober 2016 nr. 1264. Forskriften oppstiller ikke som vilkår at søker er «hovedprodusent», og sier kun at foretaket må ha produsert en film med nødvendig distribusjon. Det fremgår heller ingen ytterligere spesifisering i forskriftsteksten som tilsier at begrepet «produsert» skal forstås så snevert som det NFI legger opp til i sin praksis. Klager mener at NFIs praksis er urimelig restriktiv, inkonsekvent og avviker fra både forskriftens intensjon og etablert internasjonal praksis.
- (21) Vedtaket har alvorlige konsekvenser ved at det undergraver klagers posisjon i bransjen og deres evne til å tiltrekke seg nye prosjekter. Det hindrer også klagers mulighet til å fortsette arbeidet med å utvikle og produsere kvalitetsfilmer. Det gjør det videre umulig for klager å fortsette samarbeidet med større selskaper som Nordisk Film, og å påta seg executive-produsentroller for mindre filmer.
- (22) I praksis er det vanlig at rettighetene til film og TV-produksjoner fordeles mellom flere selskaper. NFIs vedtak synes ikke å åpne for delte rettigheter eller samprodusentstrukturer, og virker dermed urimelig ekskluderende og for snevert formulert. Det foreligger ikke beskrivelse i forskrift eller utlysningstekst for praksis ved et delt 50/50-prosent eierskap, 40/40/20 eierskap eller andre samproduksjonsbrøker.
- (23) NFI angir heller ikke hvilken type rettigheter som må være eid av hovedprodusenten. Omfanget og typen av rettigheter varierer mellom prosjekter og visningsplattformer. Noen rettigheter er heller ikke reelle, da finansielle rettighetshavere (investorer) vil kontrollere faktiske rettigheter i flere tiår fordi utbetalinger ikke oppnås.
- (24) Klager mener at vedtaket også fremstår som uegnet til å oppnå NFIs uttalte formål om å fremme mangfold og like muligheter i filmbransjen.
- (25) Klager mener at lignende internasjonale støtteordninger, som for eksempel EU-programmet Creative Europe MEDIA Slate Development Funding 2025, underbygger at NFIs tolkning er urimelig streng og ikke i tråd med vanlig internasjonal praksis. Under

den nevnte støtteordningen anses co-produsenter med «on screen credit» som et gyldig og relevant kriterium for å bevise produsentstatus i tidligere produksjoner. Det legges ikke et ubetinget krav om at søker skal være hovedprodusent i betydningen eier av rettigheter. Denne definisjon av produsentrollen («on-screen credit») representerer en utbredt, europeisk akseptert praksis som også bør ha relevans for norsk filmforvaltning gjennom EØS-avtalen.

- (26) Det fremstår for klager som klart problematisk at NFI utøver en svært streng praksis angående «hovedprodusent»-vilkåret, samtidig som kravet om «norskeid selskap» åpenbart ikke praktiseres med samme strenghet. En rekke selskaper eid av utenlandske aktører har gjennom deres norske datterselskaper mottatt rammetilskudd flere ganger i løpet av de siste årene. Dette representerer en klar og ubegrunnet forskjellsbehandling.
- (27) Klager mener at NFI utøver en selektiv og inkonsekvent skjønnsutøvelse i vurdering av søknadene, noe som undergraver rettssikkerheten for mindre norske selskaper som klagers. Og at NFI anvender administrative retningslinjer for strengt selektivt på små aktører, men mer fleksibelt eller mildere når større selskaper er involvert. Klager fremhever at NFIs praksis dermed kan være i strid med forvaltningsrettslige prinsipper om likebehandling, forutsigbarhet og rettferdig saksbehandling.
- (28) Klager stiller også spørsmål ved poenggivningen knyttet til likestilling. Til tross for at det er dokumentert en kvinneandel i klagers to vurderte prosjekter, samt ansatte (12 % kvinner i prosjekt og 25 % i faste ansettelse) ble det 0 poeng for likestilling. Det virker dermed ubegrunnet og uklart hvorfor likestillingsaspektet ikke ga noen uttelling overhodet. At bare to av klagers ti innmeldte prosjekter blir vurdert, slår også negativt ut med tanke på likestilling, særlig knyttet til de produksjonene hvor klager aktivt har jobbet sammen med andre for å løfte frem både kvinnelige regissører, produsenter og kvinner i andre viktige roller.
- (29) I tillegg savner klager en vurdering av andre relevante mangfoldsbegreper, som geografisk og målformsmessig mangfold (nynorsk), der klagers selskap bidrar til å styrke produksjonskapasitet og skape arbeidsplasser utenfor hovedstadsregionen. Denne geografiske dimensjonen av mangfold er en viktig del av å oppfylle formålet i forskriften om å styrke en variert, profesjonell og geografisk diversifisert norsk filmbransje. Fraværet av en slik helhetlig mangfoldsvurdering er dermed ubegrunnet og fremstår som lite balansert og lite i tråd med forskriftens formål.

Medieklagenemndas vurdering:

- (30) Saken gjelder klage 18. desember 2024 fra Handmade Films in Norwegian Woods AS over Norsk filminstitutt's vedtak 6. desember 2024 om avslag på søknad om rammetilskudd til utvikling for 2024. Klagen er fremsatt rettidig, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd.
- (31) Det rettslige grunnlaget for behandlingen av søknaden følger av forskrift om tilskudd til audiovisuell produksjon av 31. oktober 2016 nr. 1264 (detaljforskriften). Detaljforskriften er hjemlet i forskrift om tilskudd til produksjon og formidling av audiovisuelle verk av 7. oktober 2016 nr. 1196 (hovedforskriften). Detaljforskriftens regler for tildeling av rammetilskudd basert på samlet resultat framgår av forskriftens § 4-3. Av bestemmelsen første og andre ledd framgår følgende:

«Tilskudd etter denne bestemmelsen kan tildeles produksjonsforetak som har oppnådd gode kunstneriske og/eller kommersielle resultater. Foretaket må ha produsert minst én spillefilm, dokumentar eller serie med nasjonal og internasjonal distribusjon i løpet av de siste tre år.

I vurderingen av, og prioritering mellom, søkerne, kan det legges vekt på:

- a. foretakets tidligere kunstneriske og/eller kommersielle resultater,
- b. foretakets soliditet,
- c. målet om likestilling og mangfold i filmbransjen.»

(32) Bestemmelsens første ledd angir vilkår for rammetilskudd, som alle søkere må oppfylle for å kvalifisere for tilskudd. Selv om vilkårene for tilskudd er oppfylt, har ikke søker et rettskrav på tilskudd fra ordningen ettersom NFI forvalter en knapphetsressurs. Bestemmelsens andre ledd forutsetter at NFI må foreta en vurdering av, og prioritering mellom, søknader om rammetilskudd. Dermed vil også kvalifiserte søkere kunne få avslag.

(33) I NFIs høringsnotat om forslag til forskrift om endring av forskrift 31. oktober 2016 nr. 1264 om tilskudd til audiovisuell produksjon, er det på side 11 vist til at § 4-3 materielt sett er en videreføring av den eksisterende ordningen. Av NFIs høringsnotat om ny forskrift om tilskudd til audiovisuell produksjon fra 2016 tilknyttet den tidligere forskriften framgår følgende på side 26 om bestemmelsen i § 4-3:

«I denne bestemmelsen gis det en anvisning på hvilke kriterier som kan vektes i vurderingen av hvem som får rammetilskudd. Selve tolkingen og vurderingen vil måtte etableres gjennom sakbehandlingsregler knyttet til tolking og anvendelse av bestemmelsen.»

(34) Høringsnotatet av 2016 forutsetter altså at bestemmelsens nærmere innhold utpensles av NFI i forvaltningspraksis. Slik nemnda ser det, er det dermed i noen grad opp til NFI å klargjøre hva som skal inngå i vurderingen, og til å oppstille krav til søkere. Medieklagenemnda kan i utgangspunktet prøve alle sider av saken, jf. forvaltningsloven § 34. I praksis vil det være slik at nemnda innrømmer NFI et betydelig rom for skjønn i tildelingssaker som dette, da det er vanskelig for nemnda å foreta en selvstendig vurdering av NFIs prioritering mellom søknadene. Nemndas overprøving vil derfor normalt være begrenset til en vurdering av om saksbehandlingen oppfyller de alminnelige kravene til forsvarlig saksbehandling. Hvorvidt NFI i tilstrekkelig grad har begrunnet det påklagede vedtak og foretatt en vurdering i tråd med gjeldende regelverk, vil være en sentral del av denne vurderingen.

(35) NFI har utformet retningslinjer for tilskuddsordningen, «Retningslinjene for rammetilskudd», som er lagt til grunn ved behandlingen av søknadene. Disse er offentliggjort på NFIs nettside. Medieklagenemnda har forståelse for at NFI har behov for å utarbeide egne retningslinjer for sin saksbehandling, særlig for skjønnsutøvelsen. Slike retningslinjer kan fremme likebehandling av søkerne og bidra til en effektiv saksbehandling. Retningslinjene må imidlertid være i tråd med de vilkår og forutsetninger for skjønnsutøvelsen som fremgår i forskriften. Nemnda må foreta en selvstendig vurdering av forskriften, men vil også se hen til NFIs veileder og retningslinjer. I retningslinjene for rammetilskudd er det angitt at:

«For at et prosjekt skal telle med i resultater som kan utløse tilskuddsmidler må det norskeide selskapet være hovedprodusent for det aktuelle prosjektet.»

- (36) Spørsmålet Medieklagenemnda må ta stilling til, er om vedtaket og retningslinjenes avgrensning til rettighetshaver/hovedprodusenter er i samsvar med detaljforskriften § 4-3.
- (37) Tilskudd etter detaljforskriften § 4-3 kan tildeles «produksjonsforetak som har oppnådd gode kunstneriske og/eller kommersielle resultater». Det er i tillegg et vilkår etter bestemmelsens første ledd andre punktum at «[f]oretaket må ha produsert minst én spillefilm, dokumentar eller serie med nasjonal og internasjonal distribusjon i løpet av de siste tre år».
- (38) Uttrykket «produksjonsforetak som har oppnådd gode [...] resultater» utelukker i seg selv ikke at både hovedprodusent og med-produsenter kan gis tilskudd. For å oppfylle vilkåret i § 4-3 første ledd andre punktum om at «[f]oretaket må ha produsert minst én spillefilm, dokumentar eller serie med nasjonal og internasjonal distribusjon i løpet av de tre siste år», er det etter nemndas syn en nærliggende tolkning at foretaket må ha vært hovedprodusent. Men i vurderingen av og prioriteringen mellom kvalifiserte søkere følger det ikke av ordlyden en begrensning som går ut på at bare de prosjektene der foretaket har vært hovedprodusent eller besitter rettighetene, skal inngå. I § 4-3 andre ledd er det bare presentert noen skjønnsmessige momenter som kan vektlegges i vurderingen. Etter nemndas syn er ikke NFIs vedtak, som er basert på retningslinjene, i samsvar med detaljforskriften. Bestemmelsen i detaljforskriften § 4-3 andre ledd forutsetter derimot at NFI må foreta en bredere skjønnsmessig vurdering, der flere momenter er relevante. Dersom det bare er produksjoner der søker har vært hovedprodusent som skal inngå i vurderingen av og prioriteringen mellom kvalifiserte søkere, kan det etter nemndas syn innebære at søkers reelle kunstneriske og kommersielle resultater ikke har blitt anerkjent i vurderingen. Dette er i strid med detaljforskriften § 4-3.
- (39) NFI har også løftet frem at den som har hovedansvaret for prosjektet, også sitter med den økonomiske risikoen for prosjektet, og som videre kan høste en eventuell gevinst om prosjektet blir realisert. Dette er for så vidt relevante hensyn å vektlegge for å styrke de etablerte produksjonsforetakenes kontinuitet og mulighet til langsiktig satsing på utvikling av prosjekter. Disse hensyn må likevel ses i lys av bestemmelsens ordlyd og de skjønnsmessige momentene som fremgår av andre ledd, og kan ikke reparere at NFI ikke har foretatt en reell vurdering av søkers tidligere kunstneriske og/eller kommersielle resultater i samsvar med detaljforskriften § 4-3 andre ledd.
- (40) Medieklagenemndas konklusjon er derfor at NFIs vedtak ikke er i samsvar med detaljforskriften § 4-3.
- (41) På denne bakgrunn har Medieklagenemnda kommet til at NFIs vedtak er basert på en rettsanvendelsesfeil. Vedtaket må derfor oppheves.

Konklusjon:

På denne bakgrunn treffer Medieklagenemnda følgende

vedtak:

Norsk filminstituttts vedtak 6. desember 2024 om avslag på søknad om rammetilskudd til utvikling oppheves. Saken sendes tilbake til NFI for ny behandling.

Vedtaket kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Etter forvaltningsloven § 36 kan en part kreve dekket vesentlige sakskostnader som har vært nødvendige for å få endret et vedtak til gunst for parten. Eventuelt krav om dekning av sakskostnader må settes fram senest 3 uker etter at melding om klageinstansens vedtak er kommet fram til parten. Kravet sendes til Medieklagenemnda v/Klagenemndssekretariatet, med mindre NFI har fattet nytt vedtak i saken, jf. § 36 tredje ledd.

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur